

Opowiedziane

<https://opowiedziane.ipn.gov.pl/ahm/swiadkowie/38715,Lubicz-Szydłowski-Krzysztof.html>
2024-04-28, 02:38

Krzysztof Lubicz-Szydłowski

Major rezerwy WP, harcerz „Szarych Szeregów” i żołnierz ZWZ-AK w Okręgu Warszawa, uczestnik Powstania Warszawskiego, jeniec

stalagu, po ucieczce z obozu żołnierz 1. Dywizji Pancерnej w Polskich Siłach Zbrojnych na Zachodzie.

Krzysztof Lubicz-Szydłowski urodził się w Cieszynie 1 września 1927 r. Miejsce urodzenia wybrała jego matka, gdyż tam mieszkali dziadkowie z jej strony, natomiast jego rodzice pochodzili ze Lwowa. Oboje uczestniczyli w walkach z Ukraińcami o swoje miasto w 1918 r. Ojciec był potem żołnierzem 2. Brygady Legionów. W wolnej Polsce uzyskał doktorat w dziedzinie medycyny, a następnie został oficerem służby stałej w Wojsku Polskim, walczył w wojnie polsko-bolszewickiej. Krzysztof wychowywał się w kolejnych miejscach służbowych przydziałów ojca, początkowo był to Kraków. Mając osiem lat przez rok zamieszkał w Tatrach. Zimą 1938 r. ojciec został przeniesiony do Warszawy. W wojnie 1939 r. ojciec dowodził batalionem granicznym. Potem uczestniczył w kampanii francuskiej 1940 r., a następnie sprawował funkcje dowódcze w jednostkach pancernych Polskich Sił Zbrojnych na Zachodzie. Krzysztof jako przedwojenny harcerz już jesienią 1939 r. wstąpił do „Szarych Szeregów” do pionu Bojowych Szkół. W 1940 r. sam założył drużynę, która została wcielona do struktury organizacyjnej Mokotów Południe. W konspiracji specjalizował się w łączności. Kontynuował naukę na poziomie gimnazjalnym. Podczas Powstania Warszawskiego jako starszy strzelec, a potem kapral, walczył w plutonie łączności przy dowództwie Obwodu AK Warszawa – Śródmieście, następnie w Plutonie „Podkowa” 4. kompanii dowodzonej przez kapitana, później majora Bolesława Kontryma w Zgrupowania AK mjr. Włodzimierza Zawadzkiego ps. Bartkiewicz. Był dwukrotnie ranny. Po Powstaniu był jeńcem Stalagu XI-B Fallingbomel. Z obozu zbiegł i próbował wracać do Polski. Finalnie w marcu 1945 r. zaciągnął się do 10. Pułku Strzelców Konnych 1. Dywizji Pancерnej w Polskich Siłach Zbrojnych na Zachodzie. Jako czołgista dotarł do Wilhelmshaven. Po zakończeniu walk został skierowany do szkoły podchorążych broni pancерnej w Anglii. Później wstąpił do armii brytyjskiej. Gdy odbył kursy szkoleniowe został skierowany do Egiptu, później do Transjordanii i Libii, a później służył w Anglii i Niemczech. Po zakończeniu służby wojskowej studiował na politechnice londyńskiej i pracował zarobkowo. W 1955 r. ożenił się i razem z żoną wyemigrował do Kanady. Dochował się trojga dzieci. Był tam wieloletnim prezesem Koła Byłych Żołnierzy Armii Krajowej Oddział w Toronto, prezesem Stowarzyszenia Żołnierzy 1. Dywizji Pancерnej w Kanadzie, współzałożycielem Muzeum i Archiwum Żołnierzy Polskich Sił Zbrojnych im. płk. pil. Bolesława Orlińskiego w Mississauga. Działał też na rzecz polonijnego harcerstwa. Za swoje zasługi został uhonorowany Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski, Krzyżem Walecznych, Brązowym Krzyżem Zasługi z Mieczami oraz wieloma innymi odznaczeniami polskimi i brytyjskimi. Zmarł 6 czerwca 2014 r. w Toronto.

Przejdź do relacji

KRZYSZTOF LUBICZ-SZYDŁOWSKI

[Poprzedni Strona](#)

[Następny Strona](#)